

σίους δε σταδιούς, φασὶ, Λάμπνου ἀπέχων ὁ Ἀθως,
ὅμως δικιάζει αὐτὸν. Ὁθεν καὶ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἔ-
χόντων καὶ πόρρωθεν ἐφίκενεῖσθαι ή καθηκεῖσθαι
τῶν ταπεινοτέρων δι' ὑπεροχὴν τινά. Ἐπεὶ καὶ ὁ
Ἀθως ὑψηλότατος ὡν, εἰχεν ἐν καιρῷ περὶ δείλην
σκάλαν ἀποτελεῖν ἱκνουμένην ἥως καὶ εἰς ἄγαλμα ἀπ-
μυίας βούσε. Διοκλῆ δὲ φασὶ τὰ οὐγίγιον ἀρχιτέκτονα
ἐπαγγείλασθαι Ἀλεξάνδρῳ διαγένεσαι τὸν Ἀθω
τοῦτον καὶ κατασκευάσαι ἀνδριάντα αὐτοῦ, θατέρῳ
μὲν κειρὶ μυρίανδρον πόλιν κατέχοντα, θατέρᾳ δὲ,
ποταμὸν προϊέμενον, καὶ δοκεῖν τοῖς παραπλέουσιν
ὅτι σπένδει. Τὸ δὲ Ἀθω, προπαρθένων δι οἱ πα-
λαιοὶ, τὸν φυδικὸν τόνον φυλάττοντες, γέγονε γάρ ἐκ
τοῦ Ἀθω, πλεονάσαντος τοῦ ἐν τῇ παραλιγούσῃ ο
μικοῦ, ὃς καὶ ἐν τῷ φῶς φώας, καὶ κώς κώας, καὶ
ἔστι πᾶς ἀττικὴ καὶ ἡ τοῦ Ἀθω προπαρθέντονοις.
Ἀθηναῖοι γαρ εν πολλοῖς οἰκοῦσι μετατιθέναι ὑπο-
βιβαστικῷς τάς τῶν εὐθειῶν ὅξειας.

Βιβλ. VI § 44 ταῦτα. Τὰ γάρ ἐντὸς Μακεδόνων
ἔθνεα πάντα ὅφι μὲν ἡδὸν ὑποχείρια γεγονότα· ἐκ μὲν
διτ. Θάσου διεβαλόντες πέρην ὑπὸ τὴν πιεισθον ἐκομι-
ζοντο γέργεον· Αἰανθού, ἐπὶ δὲ Αἰανθού δογματεῖον
τὸν Αἴθων περιεβαλλον ἐπιπεδῶν δέ ὅφι περι-
πλέουσι φυσέντες ἀνεμος μέγας τε καὶ ἀπόρος κάστα-
τρογένες περιεστές πλήθει πολλάς τῶν γενῶν ἐκβάλλων
πρὸς τὸν Αἴθων· λέγεται γάρ κατὰ τηγικοδιᾶς μὲν
τῶν γενῶν τὰς διακρίθεισας εἶναι, ύπερ δὲ σύν μη-
ριδαδας ἀγνοώστων ὥστε γάρ θηριώδεστάτης ἔουσός
της θεαλάσσης· ταῦτης τῆς περὶ τὸν "Αἴθων" οἱ μὲν
ὑπὸ τῶν θηρίων διεψήσιον το ἀρπαζόμενοι, οἱ δὲ
πρός τὰς πέτρας ἀμασθόμενοι· οἱ δὲ αὐτῶν γένειν
οὐδὲ ἐπιστέατο κατὰ τοῦτο διεψήσιοντο, οἱ δὲ
ρίγει τῷ μὲν δὲ ναυτικὸς στρατὸς οὐτῶν ἐπρίσσε, Μαρδονίῳ διῆκαν τῷ πεζῷ στρατοπεδευμένῳ ἐν
Μακεδονίᾳ νικτοὶ Βρύγοι Θρηνίκες ἐπεχείρησαν, καὶ
σφέων πολλοὺς φυνέυσαν οἱ Βρύγοι, Μαρδονίον
δέ αὐτοὶ τρωματίζουσι· οὐ μὲν οὐδὲ αὐτοὶ δουλο-
σύνην διέψυχον ποσ. Περιεώνειον γέ γάρ δὲ πρό-
τεον ἐπανέστη ἐκ τῶν χωρέων τούτων Μαρδονίος,
ποιγ. μισθέας ὑποχείριον το εποιήσατο τούτους μέντοι
καταστρέψαμενος· ἀπῆγε τὸν στρατὸν ὄπισθ, ὅτε
τῷ θεοῖ τε προσπταίδει πρόσθ τούτῳ Βρύγοντος καὶ τῷ
ναυτικῷ φρεγάλωμας περὶ τὸν Αἴθων. Οὗτος μὲν γέν γέ
στόλος ταῖσχρος ἀγνοισάμενος γαπαλλάχθη ἐς τὴν
Ἀσίνην οὗτος γένειον τούτῳ τούτῳ τούτῳ τούτῳ
-ξεργάμειον Ἀμαρδεῖος βουλαμένος διεθείος ταῦ-
της ἔχομενος τῆς προφύσεως οὐκαταστρέψεθει τὴν
Ἐλλάδον τούτης μηδόγεται αὐτῷ γάρ τοι τε καὶ τούτῳ
Μαρδονίον μὲν δὲ γαταύρος προτίθενται τῷ στρατῷ πο-
ρολέγεται τῆς στρατηγίης πάλικους φέρει τηγανῆς πο-
δέξας ἀπέστειλε . . . ἐσβαλόμενοι δέ τοις ἴππους
ἐς ταῦτας καὶ τὸν πεζὸν στρατὸν ἐπιβιβαίνεται

ές τάς νέας ἔπλεον ἐξακοδίησι τριμῆσι εἰς τὸν Ἰωνίν· ἐνθεῦτεν δὲ οὐ παρά τὸν ἄπειρον εἶχον τὰς νέας ιθὺ τοῦ τε Ἑλλοπόδου καὶ τῆς Θραικῆς, ἀλλὰ ἐκ Σάμου δογμάτων παρά τε Ἀκροίων καὶ διὰ νύσσων τὸν πλόον ἐποιεῦντο, ὡς μὲν ἔμοι δοκεῖεν, δειβαντες μᾶλιστα τὸν περιπλοεον τοῦ Αἴθα, ὅτι τῷ προτέρῳ ἔτει ποιεύμενοι ταῦτη τὴν Ιωνίδην μεγάλως προσέπταισαν.

Βιβ. VII. §. 22. Καὶ τοῦτομέν, ὡς προσπτάδαντων τῶν πρόστων περιπλεόντων περὶ τὸν "Αθων, προετοιμάζετο ἐκ τοιῶν ἑτέων κόυ μάλιστα ἐς τὸν "Αθων. Ἐν γὰρ Ἐλαιοῦντι τῆς Χερσονήσου ὄρμεον τριπερις, ἐνθεῦτεν δὲ ὄγμῳ μενοὶ ὥρυσσον ὑπὸ μαστίγων παντοδαποὶ τῆς στρατιᾶς, διάδοχοι δ' ἔφοιτων ὥρυσσον δὲ καὶ οἱ περὶ τὸν "Αθων κατοικημένοι. Βουβάρης δὲ ὁ Μεγαβόζου καὶ Ἀρταχαίης ὁ Ἀρταιου μανδρες Πέρσαι ἐπεστάτεον τοῦ ἔργου· ὁ γὰρ "Αθως ἐδτι ὅρος μέγα τε καὶ ὀνομαστὸν, ἐς θάλασσαν κατηκον, οἰκημένον ὑπὸ ἀνθρώπων. τῇ δὲ τελευτῇ ἐς τὴν πίπειρον τὸ οὔρος, χερσονήσοιςέ τέ ἐστι καὶ ισθμὸς ὡς δυώδεκα σταδίων πεδίου δὲ τούτο καὶ κολωνοὶ σὺν μεγάλοι ἐκ θαλάσσης τῆς Ἀκανθίων ἐπὶ θάλασσαν τὴν ἀντίον Τορώνης· ἐν δὲ τῷ ισθμῷ τούτῳ, ἐς τὸν τελευτὴν ὁ "Αθως, Σάνη πόλις Ἑλλάς οἰκηται· αἱ δὲ ἐντὸς Σάνης, ἐσω δὲ τοῦ "Αθω οἰκημέναι, τὰς τότε ὁ Πέρσης νησιώτιδας ἀντὶ πίπειρων ὄρμυτο ποιεῖν· εἰσὶν αἵδε, Δίον, Ὁλόφυξος, Ἀκρόθων, Θύρσος, Κλεωναῖ· πόλιες μὲν αὗται, αἱ τὸν "Αθων νέμονται, ὥρυσσον δὲ ὡδε· δασάμενοι τὸν χῶρον οἱ βάρβαροι κατὰ ἔθνεα, κατὰ Σάνην πόλιν σχοινοτενὲς ποιησάμενοι, ἐτέλετε ἐγίγνετο βαθέα η διώρυξ, οἱ μὲν κατώτατα ἐστεῶτες ὥρυσσον, ἐτεροι δὲ παρθενίδαν τὸν ἀεὶ ἔξορυσσόμενον λοῦσην ἀλλοιοι κατύπερθε ἐστεῶσι ἐπὶ βάθρων, οἱ δ' αὖ εκδεκόμενοι ἐτέροισιν ἔως ἀπίκοντο ἐς τοὺς ἀνωτάτω, οὗτοι δὲ ἔξεψόρεύν τε καὶ ἔξεβαλλον.

§. 122. Ό μέν νυν ναυτικός στρατός ως ἀπειθί^ν
ὑπὸ Σέργεω καὶ διεχέπλωσε τὴν διώρυχα καὶ εἰν τῷ
"Αθῷ γενομένην, διέχουσαν δὲ ἐξ κόλπου, ἐν τῷ
"Ασδρά τε πόλις, καὶ Πιλαρέως καὶ Σάρτη
οἰκηνταί, ἐνθεῦτεν, ὡς καὶ ἐκ τούτων τῶν πολιών
στρατιών παρέλαθε, ἐπλεε ἀπιέμενος ἐς τὸν Θερ-
μαϊὸν κόλπον, κάμπτων δὲ "Αμπελὸν καὶ Τορωναίν
ἄκοντα παρεμείθετο Εὔλληνιδας τάς δε πόλεις, Τορώ-
νην Γαληνόν Σεονύδην Μικρήσποναν, "Ολυμφρύ-

§. 124. Ὁ μὲν δὴ ναυτηὸς στρατὸς αὐτὸν περὶ Ἀξιόν ποταμὸν καὶ πόλιν Θέριπν, καὶ τὰς μεταξὺ πόλιας τούτων περιμένων βασιλέα ἐπτραποπεδεύετο, Σέργης δὲ καὶ ὁ πεζὸς στρατὸς ἐπορεύετο ἐκ τῆς Ἀκάνθου τὴν μεδόγαιαν τίμνων τῆς ὁδοῦ, βουλόμενος ἐξ τὴν Θέριπν ἀπικέσθαι.

- 353 : 107/14/07 10:45 2016/07/10 00:00:00 00:00:00

B162. VI. § 84. Εν δε τα αυτο θεοι ειθις ο
Βρασιδας εχων και Χαλικοδεας επι Ακανθον την Αγ-
δοιιων αποικιαν οιγον περ τουρητου εστοιτευον.

§. 109. Τού δ' αὐτοῦ χειμῶνος Μεγάρως τε τὰ μακρὰ τείχη, ἃ ὅφθινοι οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον, κατέσκαψαν ἐλόντες ἐξ ἕδαφος, καὶ Βρασίος μετὰ τῶν Ἀμφιπο-

λεως ἄλλωσιν ἔχων τοὺς ξυμμάχους στρατεύει ἐπὶ τὴν Ἀκτὴν καλοῦμένην. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ βασιλεῶς διορύγματος ἔσω προῦχονδια, καὶ ὁ Ἀθως αὐτῆς ὅρος ὑψηλὸν τελευτῇ ἐξ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος πόλεις δὲ ἔχει Σάνην μὲν Ἀνδρίων ἀποκιαν παρ' αὐτὴν τὴν διώρυχα, ἐς τὸ πρός Εὔβοιαν πέλαγος τετραμμένην, τὰς δὲ ἄλλας Θυρεόν καὶ Κλεωνὰς καὶ Ἀκροθώνις καὶ Όλόφυξον καὶ Δῖον· αἱ οἰκουμνται ξυμμίκτοις ἔθνεδι βαρβάρων διγλωσσῶν, καὶ τι καὶ Χαλκηδικὸν ἔνι βραχύ, τὸ δὲ πλεῖστον Πελασγικόν, τῶν καὶ Λῆμνον ποτε καὶ Ἀθήνας Τυρθνιῶν οἰκησάντων καὶ Βισαλτικόν καὶ Κορστωνικόν καὶ Ἡδωνες· κατὰ δὲ μικρὰ πολισματα οἰκουσι. καὶ οἱ μὲν πλειστοις προσεχώροισαν τῷ Βρασίδᾳ, Σάνη δὲ καὶ Δῖον ἀντέστη, καὶ αὐτῶν τὴν χώραν ἐμμείνας τῷ στρατῷ ἐδίσου.

B16J. V. §. 2. Κλέων δὲ Ἀθηναίους πείσας ἐς τὰ
ἐπὶ Θράκης χωρία ἔξεπλευσε μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν.

§. 3. Ο Κλέων φυλακήν καταστιθάμενος της Τορδώνης ἄρας περιέπλει τὸν "Αθων ως ἐπὶ τὴν Ἀμ-
δίπολιν.

§. 18. Σπονδας ἐποιήσαντο Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ἔνυμαχοι κατὰ τάδε . . . Τάς πόλεις φερούμας τὸν φόρον τὸν ἐπ' Ἀριστείδου, αὐτονόμους εἶναι· δῆλα δὲ μὴ ἔξεστω ἐπιφέρειν Ἀθηναίους μηδὲ τοὺς ἔνυμάχους ἐπὶ κακῷ, ἀποδιδόντων τὸν φόρον, ἐπειδὴν αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο. Εἰδί δὲ Ἀργιλος, Στάγειρος, Ἀκανθος, Σκάλος, Ὁλυνθος, Σπάρτωλος . . . Μηκιθερναίους δὲ καὶ Σαναίους καὶ Σιγγαίους σίκειν τὰς πόλεις τὰς ἑαυτῶν, καθάπερ Ὁλυνθοι καὶ Ἀκάνθιοι. ("Οταν ἀφέθη πλευρά της Σάνης καὶ Διος, ως η "Ολυνθος καὶ "Ακανθος, ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ υπὸ τοῦ Ἀριστείδου ὄρισθεντος φόρου).

§. 35. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους καὶ θυσσόν τὸν
ἐν τῷ Ἀθω Ἀκτῇ Διῆς εἶλον, Ἀθηναίων οὕδα�
ξύμμαχον.

§. 82. Διῆς τε οἱ ἐν Ἀθῷ ἀπέστησαν Ἀθηναῖον πρὸς Χαλκιδέας.

Σοφοκλέους ἀποδπάδια.

[384] Θρῆσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθώου.

[721] "Αθως καλύψει πλευρὸν Αμυνίας βοός
η : "Αθως σκιάζει νῶτα Αμυνίας βοός.

8

•Οὐάοον Τύροι εἰς Ἀπόλλωνα.

Θονίκιος τ' Ἀθως, καὶ Πιλίου ἄκοα Κάονυα.

www.zotero.org

30

ପ୍ରାଚୀକାଳୀ ନୂହିଲି, ଫୁଲ

Προδιοντος του χρονου Δαρειος μεν τεθναναι ελε-
χθη, νεος δε και οφιοδρος ο ινιος αυτου παρειληφθε-
ναι την αρχην και ουδαμις αφισταθαι της δρυης.
Οι δε Αθηναιοι παν τούτο φωντο επι οφιδας αυτους
παρασκευαζεθαι διά το Μαραθωνι γενομενον, και
άκουοντες "Αθω τε διορυττόμενον και Ἐλλήσποντον
ζευγγύμενον και τὸ τῶν γεῶν πλῆθος ὥγήσαντο οὔτε
κατὰ γῆν οφίδιν είναι σωτηρίαν, οὔτε κατὰ θά-
λατταν." (Ακολουθεῖ).

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ

O. e. Max Nordau

Ο κ. Lombrosο συντελεύσαν εις προσδοτ θεωρεί την υπόδειν τῶν ἐκφυλιθμένων, ὃν η μάθεσια οὐδὲν ὄλλο εἶναι ή σ, τι μεγαλοφυταν ὀνομάζουμεν. Εγ-
ταῦθα ὁ κ. Nordau δεν φαίνεται ακολουθῶν τῶν δι-
δάσκαλὸν αὐτοῦ· δι' αὐτὸν πᾶσα νοσογόνος κατέστα-
σις, σιαδῆποτε καὶ ἀν ή, ἀποδίνει βλαβερά, ἀνάγκη
δε νὰ ἔργασθωμεν, υπως θεραπεύσωμεν την ἀνθρω-
πότητα. Διὰ τίνων μέσων; ὁ κ. Nordau σιωπᾷ,

Αφοῦ όπερεις τὸν κίνδυνον, δν βιβλια, ως τὰ του Nietzsche, παρουσιάζουσι, προσθέτει διτη ή κοινωνία ὀφείλει νὰ εκβάλῃ τῶν κόλπων αυτῆς συγχραφεῖς ως αὐτόν, νὰ στελλῃ αυτούς εἰς την ερημον, ἐὰν δ' ἐπανέλθωσιν, οικτρός νὰ φονεύῃ αυτούς. Ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ὁ κ. Nordau ἀπλῶς ζωηγάν οὐθέλησε νὰ μεταχειρισθῇ εἰκόνα — προφανὲς τοῦτο — ἅτε γινώσκων διτη ὁ φιλόσοφος Nietzsche, καιπερ ἔξελθων τοῦ νοδοκομείου, ἔγθα ἐπι τινα χρόνον, ἐνεκλεισθη, ἀνίκανης ἐστι πρὸς τὸ

σικέπτεθαι καὶ συγγράφειν. Τὰ βιβλία αὐτοῦ δοιάρι
πρόεπει νὰ καταστραφῶσιν. Ἀλλὰ πᾶς; Ἐπειδὴ ὁ κ.
Nordau δὲν ἔχει ἐμπιστούντων εἰς τὰς κυβερνήσεις,
ἀντὶ νὰ ζητήσῃ χεῖρα βοηθείας παρὰ τῶν δικαστη-
ρίων, ἀπερ ἀνίσχυρα δακτυρύσσει, ἔξαιρει τιμῆσ-
τασιν ἑταῖριῶν κατὰ τῆς νοσογόνου τέχνης, ἢ ὅλως
ἀπλῶς κατὰ τῆς τέχνης, ἀναλόγων πρᾶς τὰς ἡπό-
τοῦ κ. Beranger ὑποδειχθείσας, ὅπως θεωρεῖ φραγμὸν
εἰς τὴν προβαίνουσαν ἀκολασίαν, παθότι η συμμαχία
αὐτῷ τῶν λατρῶν τοῦ νοῦ περιφρονεῖται καὶ ἐκδι-
κτικῶς θὰ ἐποιεῖτο λόγον περὶ τῶν συγγραφέων καὶ
καλλιτεχνῶν. Πᾶς δὲ δικαίως ἀθελεῖ γίνεται περιφρό-
νοσις καὶ εἰδίκησις αὕτη, ὁ κ. Nordau ὁποῖοι μητέ
εἴπι. Ἀν δὲ εἴτι παραδείγματι χειρούργος τις τοῦ νοῦ
ἀθέμιτος τὸν Ιησοῦν ἔτει τούτου μητέ

[384] Θρῆσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθώου.

[721] "Αθως καλύψει πλευρὸν Αμυνίας βοός
η : "Αθως σκιάζει νῶτα Αμυνίας βοός.

άστρον τύποι

Θονίκιος τ' Ἀθως, καὶ Πιλίου ἄκοα Κάονυα.

卷之九

30

பல்வகூ, நூல், 1.

¹⁾ Ήδε ἀριθ. 43, σελ. 850—852. νοτ. ΙΩΝ ΕΠΙΤΥΧΙΩΝ 23